

De advocaat-generaal en het Hof trekken deze redenering op basis van de alleenverkoopwet zonder verdere verklaring door naar de wet handelsagentuur.

K.C.

Hof van beroep Antwerpen 30 mei 2011

Zaak: 2009/AR/3461

ARBITRAGE

Algemeen – Kwalificatie – Bindende derdenbeslissing

ARBITRAGE

Généralités – Qualification – Tierce décision obligatoire

Naar aanleiding van een geschil sloten bouwheer en aannemer een overeenkomst waarbij een architect als deskundige werd aangesteld met als opdracht technisch advies uit te brengen over de kwaliteit van de uitgevoerde werken en de eindafrekening op te stellen. Partijen verbonden er zich toe het eindverslag van de deskundige als een beslechting bij arbitrage te aanvaarden en benoemden deze overeenkomst in de hoofding als een arbitrageovereenkomst.

Anderhalf jaar later dagvaardde de aannemer bouwheer en architect voor de rechtbank. De aannemer vorderde in hoofdorde de aanstelling van een gerechtsdeskundige en in ondergeschikte orde de oplevering van de werf te laten geschieden 'overeenkomstig de arbitrageovereenkomst'. De rechtbank van eerste aanleg te Tongeren verklaarde zich onbevoegd om kennis te nemen van de vordering gericht tegen de bouwheer gelet op de 'arbitrageovereenkomst'.

Het hof van beroep te Antwerpen oordeelt echter dat deze overeenkomst niet kan worden gekwalificeerd als een arbitrageovereenkomst. Volgens het Hof hadden de partijen aan de deskundige immers niet de opdracht verleend een tussen hen gerezen geschil bij wege van rechtsprekende handeling te beslechten. Daarom zou het eindverslag van de deskundige volgens het Hof geen arbitrale uitspraak, maar een bindende derdenbeslissing zijn. Zulk een bindende derdenbeslissing heeft de waarde van een overeenkomst. In tegenstelling tot een arbitrageovereenkomst, sluit een overeenkomst tot bindende derdenbeslissing bovendien de rechtsmacht van de rechter niet uit. De rechtbank van eerste aanleg had zich dan ook ten onrechte onbevoegd verklaard.

Men kan zich de vraag stellen of arbitrage en bindende derdenbeslissing wel voldoende van elkaar verschillen om van twee onderscheiden rechtsfiguren te spreken. Vooral nu het gehanteerde criterium – nl. het al dan niet beslechten van een geschil bij wege van rechtsprekende handeling – bijzonder vaag is. Dit is des te belangrijker nu de procedure, rechten van verdediging en gevolgen van beide figuren grondig van elkaar verschillen.

K.C.

2. BANKRECHT EN FINANCIËEL RECHT/DROIT BANCAIRE ET FINANCIER

*Régine Feltkamp*³

Wetgeving/Législation

Richtlijn 2011/89/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2011 houdende wijziging van de richtlijnen 98/78/EG, 2002/87/EG, 2006/48/EG en 2009/138/EG betreffende het aanvullende toezicht op financiële entiteiten in een financieel conglomeraat

BANK- EN KREDIETWEZEN

Toezicht – Aanvullend toezicht op financiële entiteiten in een financieel conglomeraat

BANQUE ET CRÉDIT

Contrôle – Contrôle complémentaire des entités financières dans un conglomérat financier

De richtlijn 2011/89/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2011 (*Pb.L.* nr. 326 van 8 december 2011, in werking getreden op 9 december 2011) versterkt het bestaande aanvullend toezicht op financiële entiteiten in een financieel conglomeraat vanuit de overweging dat financiële conglomeraten blootgesteld zijn aan groepsrisico's die besmettingsrisico's en risicoconcentratie omvatten, alsook aan de complexiteit van het management van vele verschillende juridische entiteiten, aan potentiële belangenconflicten en aan de opgave om het wettelijk aan te houden kapitaal zodanig aan alle gereguleerde entiteiten van het financiële conglomeraat toe te delen dat het meermaals gebruiken van hetzelfde kapitaal wordt vermeden. Als gevolg van de uitbreiding van het toezicht werden diverse andere richtlijnen aangepast.

Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1236/2011 van de Commissie van 29 november 2011 tot wijziging van verordening (EG) nr. 1828/2006 wat betreft investeringen door middel van financieringsinstrumenten

FINANCIËEL RECHT

Europees financieel recht – Investeringsinstrumenten door middel van financieringsinstrumenten

DROIT FINANCIER

Droit financier européen – Investissements au moyen d'instruments financiers

Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1236/2011 van de Commissie van 29 november 2011 (*Pb.L.* nr. 317 van 30 november 2011, in werking getreden op 1 december 2011) strekt ertoe steunmaatregelen voor ondernemingen te versterken teneinde te zorgen voor een ruimere

³. Advocaat te Brussel.